

חידוש - ויהי מה!

בעקבות מאמרו של לויט-קול. פ. ק. קליינמן ב"צקלון" 101

חידות. הגשמת הצעה זאת עלולה להרגיל את המפקד כי "לפני התרגיל — תהיה חז"רה", אשר לפי דברי המציע תבוצע בשטח התרגיל עצמו. אם נקבל הצעה זו נרגיל את מפקדינו לסכמטיות ולשגרה מסוכנות מאוד. האם יבצעו חזרה בשטח עצמו (כדברי המ"ציע) לפני פעולה של ממש? לדעתי, טמונה סכנה רבה בהצעה זאת. אמנם — יש בכוחה להכשיר את המפקדים ולהקנות להם יתרון ידע על פקודיהם. אך — האם טוב הדבר? הרי תכלית האימון בכל מקרה היא בהכנה הגייסות, על כל דרגותיהם — לקרב ממש! נכון הדבר וחובה היא לסייר בקרבת שטח התרגיל לצפות עליו מתוך עמדות תצפית כאילו האויב עצמו שולט בשטח! יש להכין מפקדים בעזרת תצלומי-אוויר, שולחן-חול ומפה. אך אסור לשחזר אתם את התרגיל הטקטי בשטח, שמא נרגיל את המפקדים לשגרתיות מסוכנת ומסכנת.

באשר לשאר הצעותיו של המחבר בסקירה הגדולה, ראויות הן לעיון-יתר ולביצוע ואין הן זקוקות להמלצתי. אולם חובה עלינו להמ"נע מלהעתיק כל הצעה רק משום החידוש שבה. יש לבחון ולבדוק כל הצעה: האם תתרום להשגת המשימה או לא? וכל הצעה אשר לא תענה על הבחינה הזאת — נת"חק ממנה!

רפ"נ מ. נויבך

אך בתנאים המתאימים יותר, כלומר, לאחר מנוחה, ואם אפשר ליד שולחן חול כדי לחזור ולשחזר את המהלכים השונים, להסביר ולתקן תוך העלאת הפרטים הקטנים ביותר. ועם זאת — אין לוותר על הביקורת תוך כדי ביצוע.

"אימון המפקדים צריך תמיד להקדים את אימון יחידותיהם". נכון. ראשית, חוקה על מפקד — בכל דרגה — שעבר אימון בסיסי פיקודי אשר הכשירו לתפקידו, נטע בו בטר חזן עצמי וידיעות בסיסיות לביצוע תפקידו הפיקודי. שנית, אני מתנגד להצעת המחבר, לפיה יש לבצע "חזרה-שלדית" על התרגיל עם המפקדים יום קודם הביצוע על-ידי הי-

בעת האחרונה עדים אנו לשאיפה לחידושים בכל מחיר, למקוריות לשם עצמה, שאיפה המבקשת לחסל מוסכמות העבר ולהוכיח כי היפוכן עדיף. בתופעה זו אנו נתקלים בצבא ומחוצה לו ויתכן שהמציאות הצבאית מושפת לא במעט מזו האזרחית.

בקראי ברשימתו של לויט-קול. פ. ק. קליינמן נתרשמתי שאף הוא, "נגוע במחלה" זאת. אכן — צודק הוא בנתחו את חשיבות האיר מן הנכון — לשם הכשרתו היעילה של לוחם מועיל. אין חולק על הצורך בעקירת הרגלים רעים והחלפתם בנכונים. תמיס-דעים אני אתו כי "חיים אין ספור אבדו וקרבות רבים נסתיימו בתבוסה בגלל הרגלים רעים שנרכשו באימונים!" אולם — תיקון מחייב הכנסת הרגלים מושכלים ומועילים, אין ערך בתיקון לשם תיקון בלבד. כלפי מה אמורים הדברים? בקבלה עיוורת של רעיונות המחבר. "הביקורת השוטפת" — אין הביקורת השר טפת, כמוצעת, יכולה לבוא תחת הסיכום. יש לתקן ולהעיר, לחזור ולתקן תוך כדי האימון, ולו אף ביחידות הקטנות ביותר, אך אסור בהחלט לותר על הסיכום שבסוף התרגיל. צודק המחבר כי הסיכום הנהוג כיום מחטיא את מטרותיו, היות והוא מבוצע, בד"ר כלל, בתנאים של עיפות, רעב וצמאון. מכאן מסיק המחבר על הצורך בביטול הסיכום. אולם, לדעתי, יש לערוך את הסיכום —

מקומה של הספרות-הצבאית במערכת ההדרכה

יכולה להיות אחרת מאשר "פברוק" — בהצגה "חיה" על-ידי שולחן-חול. ספק, אם זו הדרך ללימוד היסטוריה-צבאית ולרכישת או הקניית "נסיך-קרבות על חשבון הזולת". יתר-על-כן, מחמת משכי הקורסים הקצרים יחסית, "נושרים" נושאים שהם לכל

של צה"ל "מערכות" — ולא הוא בלבד אלא כל מפקד וכל שוחר ספרות-צבאית — יתנו עליה את הדעת. אציין מראש: לא נראית לי הצעתו של רפ"נ פייקס, לשחזר קרבות-מופת ולהמ"חישם — לאחר "עיבוד" שמשמעותו אינה

רשימתו של רפ"נ מיכאל פייקס — "ספרות-צבאית כעזר להדרכה — כיצד" ("מערכות" קמ"ד), כמו גם רשימתו של אל"מ עוזי נרקיס — "הרפתקה בחלל — או אתגר לעתיד" ("מערכות" קמ"ג), חשפו בעיה כאובה שמן-הראוי כי בית-ההוצאה